

ophæves, fordi der nu kan forekomme den ovenfor nævnte Mulighed, at der i fuldstændigt lukket Marked med en begrænset Produktion kan være Fare for urimelige Prisstigninger.

En Forudsætning for, at man fra Landboforeningernes Side kan yde Tilslutning til, at der indtil Krigens Ophør vedblivende fastsættes Maksimalpriser for Brødkorn, er det imidlertid, at der paa en bedre Maade end hidtil drages Omsorg for, at de ansatte Maksimalpriser fuldt ud kommer Befolkningen til Gode ved effektive Maksimalpriser paa Mel af dansk Hvede og Rug. I denne Forbindelse tillader man sig at henlede Opmærksomheden paa det uheldige i, at Mel af det ved Regeringens Foranstaltning indførte fremmede Brødkorn, som sælges til en højere Pris end det hjemmeavlede Brødkorn, har kunnet indgaa i vilkaarlige Blandinger med dansk Mel, hvorved Bestemmelserne om en Maksimalpris paa dansk Mel bliver illusorisk. Det maa anses for overordentlig ønskeligt, at Regeringen drager Omsorg for, at der indføres saa store Mængder af fremmed Brødkorn, som Forholdene maatte tillade, men samtidig skal man tillade sig at henstille, at det saaledes indførte Brødkorn udbydes i Inlandet til den for dansk Brødkorn af tilsvarende Kvalitet fastsatte Maksimalpris, og at Staten bærer det dermed forbundne Tab. Derved vil der være tilvejebragt Mulighed for, at de gældende Maksimalpriser fuldt ud kommer Forbrugerne til Gode.

Ansættes der vedblivende Maksimalpriser paa Brødkorn, kan man fra Landboforeningernes Side imidlertid ikke yde det af Folketingsmand W. Neergaard stillede Forslag om fri Handel med Foderkorn sin Tilslutning, idet en saadan Forskel i Behandlingen af henholdsvis Brødkorn og Foderkorn vil medføre, at det sidste i hvert Fald til Tider vil kunne opnaa en betydelig højere Pris end Brødkornet. Virkningerne heraf kan blive farlige, fordi Forholdene efterhaanden har udviklet sig saaledes, at det af Hensyn til Befolkningens Forsyning maa anses for absolut paakrævet, at Avlen af Brødkorn bliver i hvert Fald lige saa lønnende som enhver anden Kornavl.

Heller ikke Folketingsmand N. Frederikssens Forslag kan Landboforeningerne i denne Henseende anbefale, fordi der i dette er ansat en Maksimalpris paa Byg og Havre, som er den samme som den for Majs gældende Maksimalpris, eller rettere — naar Hensyn tages til Fragt og Handelsomkostninger — ikke ubetydeligt under denne. Hensigten hermed angives at være at skaffe det kornforbrugende Landbrug en Fordel; men sandsynligvis vil Virkningen heraf blive den modsatte. Allerede under den nu gældende Ordning har det vist sig, at der kommer meget lidt Byg i Handelen, og at der i Jylland saa godt som ikke handles med Byg, hvilket er ensbetydende med, at Maksimalprisen tvinger Bygget over i anden Anvendelse end den normale og mest formaalstjenlige.

I Svineproduktionen har Byg i Virkeligheden en højere Værdi end Majs. Dette er mindre fremtrædende, hvor der anvendes en lige Blanding af begge Dele, men medens rent Byg er et fortrinligt Svinefoder, saa vil som bekendt en ren Majsfordring medføre et overordentligt vanskeligt og mindre lønnende Svinehold. Der har derfor ogsaa altid — selv efter Fradrag af Omkostninger ved Ombytningen — været en Fordel ved Ombytningen af Byg med Majs, og forandres denne Fordel til et Tab, vil Resultatet blive, at de særlig bygproducerende Landbrug gaar over til udelukkende at fodre deres Svinebestand med Byg, og at i tilsvarende Grad de kørnkøbende Landbrug maa gaa over til den uheldige rene Majsfordring. Hertil kommer, at der med de høje Oliekagepriser og den Forskydning i Kvægholdet, som har fundet Sted i Retning af mere Opdræt og Fødning end tidligere, vil være Opfordring til at anvende mere Byg og Blandsæd i Kvægfoderet end tidligere. Som tidligere af Landbrugets Organisationer fremhævet, vil det være at gøre Svineproduktionen en daarlig Tjeneste at fastsætte saadanne Maksimalpriser for Byg, at de stærkest svineproducerende Landbrug afskæres